

Interreg

**Medegefinancierd door
de Europese Unie**

Maas – Rijn (NL – BE – DE)

Kostencatalogus

Interreg Maas-Rijn (NL-BE-DE)

2021-2027

Versie 4.1, 1 februari 2023
goedgekeurd door Monitoringcomité op 8 februari 2023.

Inhoud

1. Inleiding	3
2. Regelgevingskader	3
3. Algemene uitgangspunten.....	3
4. Personeelskosten (berekening volgens optie 1, 2 en 3).....	6
5. Kantoor- en administratieve kosten (berekening volgens optie 1 of 2).....	8
6. Reis- en verblijfkosten (berekening volgens optie 1 of 2)	9
7. Kosten voor externe expertise en diensten (berekening volgens optie 1, 2 en 4).....	9
8. Kosten voor uitrusting (berekening volgens optie 1, 2 en 4)	10
9. Kosten voor infrastructuur en werkzaamheden (berekening volgens optie 1, 2 en 4).....	13
10. Berekening van andere directe kosten tegen een vast percentage van 40% van de personeelskosten (berekening volgens optie 3).....	14
11. Berekening van de directe personeelskosten volgens een vast percentage van 20% van de andere directe kosten dan de directe personeelskosten van een concrete actie (berekening volgens optie 4)	14
12. Overige bepalingen.....	15

Maas – Rijn (NL – BE – DE)

1. Inleiding

Deze kostencatalogus bevat de specifieke regels en eisen aangaande de subsidiabele kosten in het kader van het grensoverschrijdende samenwerkingsprogramma **Interreg Maas-Rijn (NL-BE-DE)** voor de programmaperiode **2021-2027**. De belangrijkste drijfveer bij het opstellen van dit document was het creëren van duidelijkheid omtrent de regels voor de bepaling van de subsidiabele kosten voor concrete acties, omdat dit niet alleen de administratieve belasting voor de begunstigden, maar ook de controlebelasting voor de Beheerautoriteit vermindert in vergelijking met eerdere Interreg-programmaperiodes.

De Engelse tekst van de kostencatalogus is leidend als het gaat om de catalogus van subsidiabele kosten. Deze tekst is op 8 februari 2023 goedgekeurd door het Monitoringcomité. Indien sprake is van interpretatieverschillen als gevolg van de vertaling van deze tekst in het Nederlands, Duits of Frans, prevaleert de Engelse tekst en is deze bindend.

De kostencatalogus kan in de loop van het programma worden aangepast of aangevuld.

Is getekend,

Provincie Limburg (NL) als Beheerautoriteit van Interreg Maas-Rijn (NL-BE-DE)

2. Regelgevingskader

Het regelgevingskader voor deze kostencatalogus bestaat uit:

- Verordening (EU) 2021/1058 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2021 inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling en het Cohesiefonds, en dan meer specifiek artikel 5 en 7;
- Verordening (EU) 2021/1059 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2021 betreffende specifieke bepalingen voor de doelstelling ‘Europese territoriale samenwerking’ (Interreg) ondersteund door het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling en door externe financieringsinstrumenten, en dan meer specifiek artikel 37-44;
- Verordening (EU) 2021/1060 van het Europees Parlement en de Raad van 24 juni 2021 houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds Plus, het Cohesiefonds, het Fonds voor een rechtvaardige transitie en het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur en de financiële regels voor die fondsen en voor het Fonds voor asiel, migratie en integratie, het Fonds voor interne veiligheid en het Instrument voor financiële steun voor grensbeheer en visumbeleid, en dan meer specifiek artikel 53-56 en artikel 63-68.

3. Algemene uitgangspunten

Om als subsidiabele kosten in aanmerking te kunnen komen, moeten kosten rechtstreeks samenhangen met het project en noodzakelijk en passend zijn voor de uitvoering van de desbetreffende subsidiabele activiteit.

Maas – Rijn (NL – BE – DE)

Alleen kosten die zijn gemaakt en betaald tussen de begindatum en de einddatum van het project kunnen subsidiabel zijn. De einddatum van een project mag niet later zijn dan 31 december 2029. Kosten die vóór de indiening van de aanvraag door de begunstigde zijn gemaakt, zijn niet subsidiabel.

Kosten die onder één of meer van de onderstaande categorieën vallen, kunnen subsidiabel zijn:

- personeelskosten;
- kantoor- en administratieve kosten;
- reis- en verblijfkosten;
- kosten voor externe expertise en diensten;
- kosten voor uitrusting; en
- kosten voor infrastructuur en werkzaamheden.

Er zijn vier opties om de kosten te berekenen:

1. De eerste optie is een combinatie van vereenvoudigde kostenopties voor de kostencategorieën personeelskosten, kantoor- en administratieve kosten en reis- en verblijfkosten, en werkelijke kosten voor de overige begrotingslijnen. *Rechtsgrond: Artikel 39, lid 3b, artikel 40, lid 2, artikel 41, lid 5, en artikel 42 t/m 44 van Verordening (EU) 2021/1059.*
2. De tweede optie is een combinatie van vereenvoudigde kostenopties voor de kostencategorieën personeelskosten, kantoor- en administratieve kosten en reis- en verblijfkosten, en werkelijke kosten voor de overige begrotingslijnen. In dit geval kunnen de indirecte kosten van een concrete actie (kantoor- en administratieve kosten) worden gedekt door gebruik te maken van een vast percentage van 7% van de subsidiabele directe kosten. *Rechtsgrond: Artikel 54, lid a van Verordening (EU) 2021/1060.*
3. Bij de derde optie wordt uitsluitend gebruik van vereenvoudigde kostenberekeningen, bestaande uit een standaardschaal van eenheidskosten voor personeelskosten en een vast percentage van 40% van de personeelskosten om de overige kosten te dekken. *Rechtsgrond: Artikel 56 van Verordening (EU) 2021/1060.*
4. De vierde optie is een vereenvoudigde kostenoptie voor de berekening van de directe personeelskosten van een concrete actie volgens een percentage van 20% van de andere directe kosten dan de directe personeelskosten van die concrete actie. De andere directe kosten dan de personeelskosten zijn gebaseerd op werkelijke kosten. *Rechtsgrond: Artikel 39, lid 3c van Verordening (EU) 2021/1059.*

In een samenvattende tabel ziet het uit als in tabel 1 op de volgende pagina:

Maas – Rijn (NL – BE – DE)

Kostencategorie	Optie 1: Combinatie van vereenvoudigde kostenberekening en werkelijke kosten	Optie 2: Vereenvoudigde kostenberekening	Optie 3: Vereenvoudigde kostenberekening om andere directe kosten te dekken als een vast percentage van de personeelskosten	Optie 4: Vereenvoudigde kostenberekening om de directe personeelskosten te dekken als een vast percentage van andere directe kosten dan directe personeelskosten
Personeelskosten	Standaardschaal van eenheid	Standaardschaal van eenheid	Standaardschaal van eenheid	20% van andere directe kosten dan personeelskosten
Kantoor- en administratieve kosten	15% van personeelskosten	7% van directe kosten	40% van personeelskosten	Niet subsidiabel
Reis- en verblijfkosten	1,5% van personeelskosten	1,5% van personeelskosten		Niet subsidiabel
Externe expertise en diensten	Werkelijke kosten	Werkelijke kosten		Werkelijke kosten
Kosten voor uitrusting	Werkelijke kosten	Werkelijke kosten		Werkelijke kosten
Infrastructuur en bouwwerkzaamheden	Werkelijke kosten	Werkelijke kosten		Werkelijke kosten

Tabel 1: Vier opties voor de berekening van de subsidiabele kosten bij Interreg Maas-Rijn (NL-BE-DE)

De keuze tussen de vier kostenberekeningsopties moet op projectniveau worden gemaakt. De partners mogen niet meerdere opties combineren. Tevens dient de kostenberekeningsoptie die initieel wordt gekozen gehanteerd te worden tijdens de volledige uitvoeringsduur van het project.

Speciale aandachtspunten:

- Btw
De btw met betrekking tot externe kosten is subsidiabel voor concrete acties waarvan de totale kosten lager zijn dan € 5 miljoen (inclusief btw) alsmede voor concrete acties waarvan de totale kosten ten minste € 5 miljoen (inclusief btw) bedragen indien zij krachtens de nationale btw-wetgeving niet terugvorderbaar is.

Rechtsgrond: Artikel 64, lid 1c van Verordening (EU) 2021/1060.

- Niet-subsidiabele kosten
De hieronder genoemde kosten zijn nooit subsidiabel:
 - boetes;
 - financiële sancties;
 - gerechtskosten en kosten van geschillen;
 - kosten van geschenken;
 - kosten in verband met schommelingen van wisselkoersen.

Rechtsgrond voor niet-subsidiabele kosten: Artikel 38, lid 3 van Verordening (EU) 2021/1059.

Maas – Rijn (NL – BE – DE)

- Interne facturatie
Interne facturatie tussen projectpartners onderling is niet toegestaan.

4. Personeelskosten (berekening volgens optie 1, 2 en 3)

De berekening van de personeelskosten moet zijn gebaseerd op een schaal van vaste uurtarieven. Het toepasselijke uurtarief moet zijn gebaseerd op het brutosalaris van het betrokken personeelslid. Als gevolg van verschillen op het gebied van sociale zekerheid en belastingen verschillen deze uurtarieven per land. In tabel 2 en 3 worden de toepasselijke bandbreedtes voor het bruto maandsalaris en de bijbehorende uurtarieven weergegeven.

	Bandbreedtes bruto maandsalaris	Toepasselijk uurtarief
1	Minder dan € 2.900	€ 22
2	Tussen € 2.900 en € 3.749	€ 35
3	Tussen € 3.750 en € 4.649	€ 45
4	Tussen € 4.650 en € 5.499	€ 56
5	Tussen € 5.500 en € 6.349	€ 66
6	Meer dan € 6.350	€ 76

Tabel 2: Bandbreedtes bruto maandsalaris en toepasselijke uurtarieven voor België en Nederland

	Bandbreedtes bruto maandsalaris	Toepasselijk uurtarief
1	Minder dan € 3.900	€ 22
2	Tussen € 3.900 en € 5.049	€ 35
3	Tussen € 5.050 en € 6.249	€ 45
4	Tussen € 6.250 en € 7.399	€ 56
5	Tussen € 7.400 en € 8.449	€ 66
6	Meer dan € 8.500	€ 76

Tabel 3: Bandbreedtes bruto maandsalaris en toepasselijke uurtarieven voor Duitsland

Belangrijkste punten:

- Het toepasselijke uurtarief wordt vastgesteld in de **maand van de startdatum van het project** en geldt voor de gehele duur van het project. Voor personeel dat op een later tijdstip voor het project wordt ingezet, moet als uitgangspunt voor het bepalen van het toepasselijke uurtarief de eerste volledige maand worden gehanteerd nádat de medewerker met de werkzaamheden voor het project is begonnen.
- Het toe te passen uurtarief wordt uitsluitend bepaald op basis van het bedrag dat wordt genoemd onder "bruto maandsalaris" van de arbeidsovereenkomst die van toepassing is op de werkzaamheden van de werknemer voor het project. In de berekening mogen geen andere salariscomponenten worden meegenomen.
- Bij de berekening moet rekening worden gehouden met een eventuele deeltijdfactor in de arbeidsovereenkomst, dus het contractuele aantal werkuren (het deeltijddienstverband) gedeeld

Maas – Rijn (NL – BE – DE)

door het contractuele aantal uren bij een voltijdfunctie. Dit wordt over het algemeen automatisch weergegeven door het maandsalaris.

Speciale aandachtspunten:

- Partners van buiten het programmagebied
Begunstigden die buiten het programmagebied maar wel in België, Nederland of Duitsland zijn gevestigd, moeten het uurtarief van hun land toepassen. Bij begunstigden buiten deze drie lidstaten wordt het bruto maandsalaris van een medewerker vermenigvuldigd met 1% om het dichtstbijzijnde in tabel 2 en 3 vermelde toepasselijke uurtarief te bepalen.
- Gesubsidieerde arbeidsovereenkomsten
In het kader van Interreg Maas-Rijn (NL-BE-DE) komen gesubsidieerde arbeidsovereenkomsten niet in aanmerking wat betreft het gesubsidieerde deel daarvan.
- Tijdelijke medewerkers en uitzendkrachten
Tijdelijke medewerkers en uitzendkrachten (dus personeel dat via een uitzend-/detacheringsbureau wordt ingehuurd) vallen onder de kostencategorie "kosten voor externe expertise en diensten".
- Gedetacheerde medewerkers
De salariskosten van medewerkers die door een derde partij zijn gedetacheerd voor het uitvoeren van projectactiviteiten bij de begunstigde, zijn op dezelfde manier subsidiabel als de salariskosten van de eigen medewerkers, op voorwaarde dat de salariskosten worden betaald door de begunstigde zelf. De kosten worden berekend volgens de standaardschaal van salariskosten en niet op basis van de feitelijke detacheringkosten. N.B. Detacheringsprocedures dienen in overeenstemming te zijn met de regels voor overheidsopdrachten (indien van toepassing).
- Personeelskosten voor eigenaars van kleine en middelgrote ondernemingen
Voor directeuren en grootste aandeelhouders van kleine en middelgrote ondernemingen kunnen twee verschillende situaties gelden:
 - Als iemand een vast maandsalaris ontvangt uit zijn of haar eigen, in een project participerende onderneming, vormt dit brutosalaris de basis voor het berekenen van de personeelskosten. Dit bedrag mag echter nooit hoger zijn dan het hoogste bedrag (d.w.z. € 76) in de standaardschaal van toepasselijke uurtarieven zoals weergegeven in tabel 2 en 3.
 - Als er geen sprake is van een bruto salaris, of als dit niet kan worden vastgesteld, zijn de personeelskosten subsidiabel tegen een vast tarief van € 45 per uur. Dit komt overeen met de derde salariscategorie in de standaardschaal van toepasselijke uurtarieven uit tabel 2 en 3. Op basis van de statuten van de onderneming moet kunnen worden aangetoond dat iemand directeur of grootaandeelhouder (DGA) is.

Rapportage in het geval van de hantering van vaste percentages:

Bij aanvang van het project moeten de begunstigden een document overleggen waarin per medewerker wordt aangegeven hoeveel uur van de totale hoeveelheid contractuele werkuren wordt besteed aan het project (uitgedrukt als percentage van het aantal uren). Dit document moet worden ondertekend door degene die (financieel) verantwoordelijk is voor het project. Aan de hand hiervan wordt bepaald hoeveel tijd tijdens de looptijd van het project aan het project wordt besteed, waardoor er **geen tijdregistratie** nodig is.

Maas – Rijn (NL – BE – DE)

De personeelskosten voor een medewerker voor een bepaalde periode wordt bepaald door het percentage uren dat aan het project is toe te rekenen te vermenigvuldigen met het totaal aantal werkuren voor een bepaalde periode, vermenigvuldigd met de loonkosten op basis van het toepasselijke uurtarief.

Voorbeeld van de methode waarbij een vast percentage wordt gehanteerd:

- *Aantal projecturen dat op jaarbasis naar verwachting effectief aan het project wordt besteed: 774*
- *Aantal uren per jaar in voltijds dienstverband bij de organisatie: 1.720*
- *Deeltijdfactor 0,9 fte*
- *Percentage uren dat aan het project moet worden toegekend: $774 / (0,9 * 1.720) = 50\%$*
- *Periode: 6 maanden*
- *Toepasselijk uurtarief: € 45*
- *Te rapporteren personeelskosten: $774 * 6/12 * € 45 = € 17.415$*

Speciale aandachtspunten:

- Het maximum aantal werkuren per jaar bij een voltijdfunctie bedraagt 1.720 uur.
- Eventuele wijzigingen in het percentage uren dat aan het project moet worden toegekend, moeten worden gemeld aan MA/GS. Dit kan ook betekenen dat er een nieuwe verklaring voor de betreffende medewerker(s) moet worden overgelegd.

Rechtsgrond: Artikel 39 van Verordening (EU) 2021/1059 en artikel 55 van Verordening (EU) 2021/1060.

5. Kantoor- en administratieve kosten (berekening volgens optie 1 of 2)

Kantoor- en administratieve kosten kunnen worden berekend als een vast percentage van 15% van de subsidiabele directe personeelskosten (berekening volgens optie 1), of als een vast percentage van 7% van de subsidiabele directe kosten (berekening volgens optie 2).

Ongeacht voor welke kostenoptie (1 of 2) wordt gekozen omvat het vaste percentage de volgende kostenposten:

- kantoorhuur;
- verzekeringen en belastingen in verband met de gebouwen waarin het personeel is gevestigd en de uitrusting van het kantoor (zoals brand- en diefstalverzekering);
- nutsvoorzieningen (zoals elektriciteit, verwarming en water);
- kantoorbenodigdheden;
- boekhouding;
- archieven;
- onderhoud, reiniging en reparaties;
- beveiliging;
- IT-systemen
- communicatie (zoals telefoon, fax, internet, postdiensten en visitekaartjes);

Maas – Rijn (NL – BE – DE)

- bankkosten voor het openen en beheren van de rekening(en) indien voor de uitvoering van een concrete actie een afzonderlijke rekening moet worden geopend;
- kosten voor transnationale financiële transacties.

Deze kosten kunnen niet onder een andere kostencategorie worden ondergebracht.

Rechtsgrond: Artikel 40, lid 1 van Verordening (EU) 2021/1059.

6. Reis- en verblijfskosten (berekening volgens optie 1 of 2)

De reis- en verblijfskosten worden berekend als een vast percentage van 1,5% van de subsidiabele directe personeelskosten.

Onder het vaste percentage vallen de volgende kostenposten:

- reiskosten (zoals tickets, reis- en autoverzekeringen, brandstof, kilometerstand, tolheffing en parkeergelden);
- de kosten van maaltijden;
- visumkosten;
- dagvergoedingen;
- verblijfskosten.

Deze kosten kunnen niet onder een andere kostencategorie worden ondergebracht. De reiskosten van externe deskundigen en dienstverleners vallen onder de kostencategorie "kosten voor externe expertise en diensten" (punt 7).

Rechtsgrond: Artikel 41 van Verordening (EU) 2021/1059.

7. Kosten voor externe expertise en diensten (berekening volgens optie 1, 2 en 4)

Hieronder worden de uitgangspunten voor de rapportage van de kosten van externe expertise en diensten toegelicht als u kiest voor de berekening op basis van de werkelijke kosten. Zie punt 10 als u liever gebruik maakt van de optie van een vast percentage van 40%.

De kosten voor externe expertise en diensten zijn beperkt tot de volgende diensten en expertise die door een andere overheidsinstantie, bedrijf of natuurlijke persoon worden verricht dan de begunstigde en de andere partners van de organisatie:

- studies of enquêtes (zoals evaluaties, strategieën, conceptnota's, ontwerpen en handboeken);
- opleiding;
- vertalingen;
- ontwikkeling, wijzigingen en aanpassingen van IT-systemen en websites;
- promotie, communicatie, publiciteit, promotiemateriaal en -activiteiten, of informatie die verband houdt met een concrete actie of met een programma als zodanig;
- financieel beheer;
- diensten met betrekking tot de organisatie en uitvoering van evenementen of vergaderingen (met inbegrip van huur, catering en vertolking);

Maas – Rijn (NL – BE – DE)

- deelname aan evenementen (zoals inschrijvingskosten);
- juridisch advies en notariële diensten, technische en financiële expertise, andere advies- en accountantsdiensten;
- intellectuele-eigendomsrechten;
- verstrekking van garanties door een bank of andere financiële instelling wanneer dit vereist wordt door wetgeving van de Unie of nationale wetgeving of in een programmeringsdocument van het Monitoringcomité;
- reis- en verblijfkosten van externe deskundigen, sprekers, voorzitters van vergaderingen en dienstverleners;
- andere specifieke expertise en diensten die nodig zijn voor concrete acties.

Bewijsstukken:

- Factuur;
- Bewijs van betaling;
- Overeenkomst tussen inkooporganisatie en leverancier;
- Informatie over de gevolgde aanbestedingsprocedure voor instanties waarvoor nationale aanbestedingsregels gelden. Voor organisaties die niet onder de wet- en regelgeving voor aanbesteding vallen, gelden de beginselen van goed financieel beheer.

Rechtsgrond: Artikel 42 van Verordening (EU) 2021/1059.

8. Kosten voor uitrusting (berekening volgens optie 1, 2 en 4)

Hieronder worden de uitgangspunten voor de rapportage van de kosten voor uitrusting toegelicht als u kiest voor de berekening op basis van de werkelijke kosten. Zie punt 10 als u liever gebruik maakt van een vast percentage van 40% (optie 3).

Kosten van uitrusting omvatten uitgaven die nodig zijn voor de financiering van uitrusting die is gekocht, gehuurd of geleased door de begunstigde en die nodig is om de doelstellingen van het project te verwezenlijken.

De kosten voor uitrusting zijn beperkt tot de volgende posten:

- kantoorapparatuur;
- IT-apparatuur en software;
- meubilair en uitrusting;
- laboratoriumbenodigdheden;
- machines en instrumenten;
- gereedschappen of apparaten;
- voertuigen;
- andere specifieke uitrusting die nodig is voor de concrete acties.

Voor alle gekochte uitrusting moet worden gespecificeerd of de uitrusting moet worden beschouwd als **verbruiksgoederen** of als **niet-verbruiksgoederen**. Zie hieronder voor meer uitleg over deze twee categorieën uitrusting.

Maas – Rijn (NL – BE – DE)**Verbruiksgoederen**

De definitie van verbruiksgoederen is dat deze slechts eenmaal in een productieproces kunnen worden gebruikt. Verbruiksgoederen kunnen volledig ten laste van het project worden gebracht als subsidiabele kosten.

Niet-verbruiksgoederen - Geen afschrijving vereist

Uitrusting die bestaat uit niet-verbruiksgoederen kan meerdere keren worden gebruikt. Voor deze producten moet worden vastgesteld of zij specifiek voor het doel van het project zijn gekocht of gebruikt, of als directe output van het project moeten worden beschouwd (zoals prototypes). Zo ja, dan kunnen de kosten ervan volledig ten laste van het programma worden gebracht als subsidiabele projectkosten (zonder dat de uitrusting hoeft te worden afgeschreven). Ook niet-verbruiksgoederen met een aanschafwaarde van (minder dan) € 10.000 (exclusief btw) of met een economische levensduur van maximaal drie jaar hoeven niet te worden afgeschreven.

Niet-verbruiksgoederen - Afschrijving vereist

Indien niet-verbruiksgoederen ook voor andere doeleinden (buiten het project) kunnen worden gebruikt en ook na of buiten het project een economische waarde hebben, kan alleen het gebruik ervan tijdens de looptijd van het project als subsidiabele kosten voor het programma worden opgevoerd op basis van de afschrijvingskosten. De afschrijvingskosten moeten lineair worden berekend. Zoals hierboven beschreven gaat het in deze categorie alleen om niet-verbruiksgoederen met een economische levensduur van meer dan drie jaar of een aanschafwaarde van meer dan € 10.000 (exclusief btw). Voor af te schrijven niet-verbruiksgoederen moet de economische levensduur worden bepaald op basis van de door het programma opgestelde standaard uitrustingslijst (zie tabel 4).

Dit is de tabel van Interreg Maas-Rijn (NL-BE-DE) met de standaard economische levensduur van niet-verbruiksgoederen ten behoeve van de berekening van de afschrijvingskosten:

- *Kantooruitrusting: 5 jaar*
- *ICT-software 3 jaar, dus hoeft niet afgeschreven te worden*
- *ICT-hardware 4 jaar*
- *Meubilair en uitrusting: 10 jaar*
- *Laboratoriumbenodigdheden: voor verbruiksgoederen < 3 jaar (hoeven dus niet te worden afgeschreven), voor niet-verbruiksgoederen 5 jaar*
- *Machines en instrumenten: 5 jaar*
- *Gereedschappen of apparaten 5 jaar*
- *Voertuigen: 6 jaar*
- *Andere specifieke uitrusting die nodig is voor concrete acties: te bepalen in overleg met de Beheerautoriteit*

Tabel 4: Standaard economische levensduur van niet-verbruiksgoederen voor de berekening van de afschrijvingskosten

De basisformule voor de berekening van de afschrijvingskosten is:

Afschrijvingskosten = (aanschafwaarde min de eventuele restwaarde / economische levensduur

Maas – Rijn (NL – BE – DE)

Indien niet-verbruiksgoederen slechts gedeeltelijk voor het project worden gebruikt en na het project nog een economische waarde hebben, zijn alleen de werkelijke afschrijvingskosten in verband met het gebruik van de uitrusting voor het project subsidiabel. Deze kunnen worden berekend door de verhouding te bepalen tussen de tijd die de uitrusting wordt gebruikt voor het project gedeeld door de totale gebruiksduur.

Voorbeeld: een machine met een aanschafwaarde van 30.000 euro en een verwachte restwaarde van 5.000 euro heeft een economische levensduur van 5 jaar. De machine wordt gedurende een periode van 3 jaar voor 30% gebruikt voor het project en heeft ook een economische waarde na het project. De te rapporteren afschrijvingskosten voor de eerste 6 maanden zijn dan als volgt:

$$(\text{€ } 30.000 - \text{€ } 5.000) * 0,3 * 0,6 * 6/12 = \text{€ } 2.250,00$$

*De 0,3 in de berekening staat voor het effectieve gebruik van de uitrusting tijdens het project (30%).
De 0,6 in de berekening staat voor het deel van de economische levensduur van de uitrusting dat voor het project kan worden afgeschreven (3 jaar van de 5 jaar).*

Bewijsstukken:

- Factuur;
- Bewijs van betaling;
- Overeenkomst tussen inkooporganisatie en leverancier;
- Informatie over de gevolgde aanbestedingsprocedure voor instanties waarvoor nationale aanbestedingsregels gelden. Voor organisaties die niet onder de wet- en regelgeving voor aanbesteding vallen, gelden de beginselen van goed financieel beheer.

Deze bewijsstukken zijn nodig om de werkelijke aanschafwaarde van de uitrusting te bepalen.

Speciale uitrusting:

- Tweedehands uitrusting
Tweedehands uitrusting is alleen onder de volgende voorwaarden subsidiabel:
 - de technische eigenschappen beantwoorden aan de eisen van de concrete actie en aan de geldende normen en standaarden;
 - de prijs is niet hoger dan de algemeen aanvaarde marktprijs voor dergelijke uitrusting; en
 - er is geen andere steun voor ontvangen uit de Europese fondsen of via andere overheids subsidie.
- Huren of leasen van uitrusting
Het huren of leasen van uitrusting komt voor steun in aanmerking. Er wordt onderscheid gemaakt tussen operationele lease en financiële lease.
 - Bij een operationele lease gaat het om het gebruik van een uitrustingsitem voor een bepaalde periode ten behoeve van het project (in feite huren). Aangezien het onderhoudsrisico door de leasemaatschappij (verhuurder) wordt gedragen, worden de activa niet in de balans van de eigen organisatie opgenomen. De periodieke kosten worden in de jaarrekening als kosten

Maas – Rijn (NL – BE – DE)

geboekt. Deze operationele leasekosten hebben dezelfde kenmerken als kosten voor externe expertise en diensten en moeten als zodanig aan het programma worden gerapporteerd.

- Bij een financiële lease worden de risico's gedragen door de huurder. In dit geval maken de activa wél deel uit van de balans en moeten ze worden afgeschreven. De in punt 8 beschreven regels zijn van toepassing. De aflossing en rente van een financiële lease zijn niet subsidiabel, maar de afschrijvingskosten ervan wel.
- Niet-verbruiksgoederen die vóór aanvang van het project reeds aanwezig zijn c.q. werden aangeschaft.
Voor niet-verbruiksgoederen die reeds vóór het project aanwezig zijn c.q. werden aangeschaft, kunnen alleen de afschrijvingskosten op basis van de standaard economische levensduur zoals weergegeven in tabel 4 aan het programma worden gerapporteerd. Het bedrag van de uitgaven wordt gestaafd door documenten die dezelfde bewijskracht hebben als facturen.

Rechtsgrond: Artikel 43, lid 1 van Verordening (EU) 2021/1059 en artikel 67, lid 2 van Verordening (EU) 2021/1060.

9. Kosten voor infrastructuur en werkzaamheden (berekening volgens optie 1, 2 en 4)

Hieronder worden de uitgangspunten voor de rapportage van de kosten voor infrastructuur en werkzaamheden toegelicht als u kiest voor de berekening op basis van de werkelijke kosten. Zie punt 10 als u liever gebruik maakt van een vast percentage van 40% (optie 3).

De kosten voor infrastructuur en werken zijn beperkt tot de volgende posten:

- De aankoop van grond overeenkomstig artikel 64, lid 1, onder b), van Verordening (EU 2021/1060);
- bouwvergunningen;
- bouwmaterialen;
- arbeid, en
- gespecialiseerde werkzaamheden (zoals bodemsanering en ontmijning).

Kosten voor infrastructuur en werken zijn alleen subsidiabel wanneer zij rechtstreeks verband houden met het doel van het project. Met andere woorden: de infrastructuur en de werkzaamheden moeten specifieke output(s) van het project zijn. Alleen posten die in het aanvraagformulier zijn opgenomen en onderdeel waren van de beoordeling, kunnen worden aanvaard als subsidiabele investeringen in infrastructuur en werkzaamheden. Het maximumbedrag voor investeringen in infrastructuur en werkzaamheden is 5 miljoen euro (exclusief btw) per project.

De aankoop van grond (bebouwd of onbebouwd) is subsidiabel tot maximaal 10% van de totale subsidiabele uitgaven voor het betreffende project. In het geval van braakliggende terreinen en voormalige fabrieksterreinen waar gebouwen op staan, bedraagt die limiet 15%. Deze beperkingen met betrekking tot de aankoop van grond zijn niet van toepassing op concrete acties op het gebied van milieubescherming.

Bewijsstukken:

- Factuur;
- Bewijs van betaling;
- Overeenkomst tussen inkooporganisatie en leverancier;

Maas – Rijn (NL – BE – DE)

- Informatie over de gevolgde aanbestedingsprocedure voor instanties waarvoor nationale aanbestedingsregels gelden. Voor organisaties die niet onder de wet- en regelgeving voor aanbesteding vallen, gelden de beginselen van goed financieel beheer.

Rechtsgrond: Artikel 44 van Verordening (EU) 2021/1059 en artikel 64, lid 1 van Verordening (EU) 2021/1060

10. Berekening van andere directe kosten tegen een vast percentage van 40% van de personeelskosten (berekening volgens optie 3)

De projecten kunnen ervoor kiezen een vast percentage van 40% toe te passen op directe personeelskosten om de resterende subsidiabele kosten van een concrete actie te dekken:

- kantoor- en administratieve kosten;
- reis- en verblijfkosten;
- kosten voor externe expertise en diensten;
- kosten voor uitrusting; en
- kosten voor infrastructuur en werkzaamheden.

Speciale aandachtspunten:

- Deze optie kan alleen worden gekozen als alle projectpartners van deze optie gebruik maken. Partners kunnen meerdere kostenberekeningsopties combineren.
- Onverminderd het gebruik van deze vereenvoudigde kostenoptie moeten externe opdrachten voldoen aan de toepasselijke Europese, nationale en interne bepalingen op het gebied van overheidsopdrachten. Documenten ter staving van de naleving van de toepasselijke regels inzake overheidsopdrachten moeten door de begunstigden in hun eigen administratie worden bewaard.

Rechtsgrond: Artikel 56, lid 1 van Verordening (EU) 2021/1060.

11. Berekening van de directe personeelskosten volgens een vast percentage van 20% van de andere directe kosten dan de directe personeelskosten van een concrete actie (berekening volgens optie 4)

Projecten kunnen ervoor kiezen een vast percentage van 20% toe te passen op de andere directe kosten dan de directe personeelskosten van een concrete actie om de directe personeelskosten te berekenen. Dit betekent dat bij deze kostenberekeningsoptie geen berekening van de directe personeelskosten hoeft te worden uitgevoerd of dat hiernaar moet worden verwezen.

De andere directe kosten dan de personeelskosten zijn gebaseerd op werkelijke kosten, hetgeen betekent dat de in punt 7, 8, en 9 van dit document beschreven berekeningsregels en aandachtspunten van toepassing zijn.

Aangezien het vaste percentage alleen betrekking heeft op directe personeelskosten, zijn kantoor- en administratieve kosten en reis- en verblijfskosten uitgesloten van het vaste percentage en dus niet subsidiabel in het kader van deze kostenberekeningsoptie.

Rechtsgrond: Artikel 39, lid 3c van Verordening (EU) 2021/1059.

Maas – Rijn (NL – BE – DE)**12. Overige bepalingen**

- **Managementkosten**
Managementkosten maken deel uit van de in het volledige aanvraagformulier te onderscheiden inhoudelijke werkpakketten en kunnen door elke voor een werkpakket verantwoordelijke partner worden begroot. Managementkosten kunnen worden vergoed overeenkomstig de in punt 4 t/m 9 beschreven kostencategorieën.
- **Communicatiekosten**
Managementkosten maken deel uit van de in het volledige aanvraagformulier te onderscheiden inhoudelijke werkpakketten en moeten per werkpakket worden begroot. Het ontwikkelen van een website met algemene projectinformatie of de ontwikkeling van logo's is niet subsidiabel, aangezien het programma hiervoor zorgt. Communicatiekosten kunnen worden vergoed overeenkomstig de in punt 4 t/m 9 beschreven kostencategorieën.
- **Beschikbaarheid van documenten**
Alle documenten met betrekking tot of ter staving van de subsidiabiliteit van de uitgaven dienen gedurende een periode van vijf jaar te worden bewaard, gerekend vanaf 31 december van het jaar waarin de laatste betaling door de Beheerautoriteit aan de begunstigde is verricht.

Rechtsgrond: Artikel 82, lid 1 van Verordening (EU) 2021/1060.

- **Duurzaamheid**
Investerings in infrastructuur of productieve investeringen die tijdens het project worden ontwikkeld moeten gedurende vijf jaar na de afsluiting van het project hun aard, doelstellingen of uitvoeringsvoorwaarden behouden. In het geval van het behoud van investeringen door MKB/KMO of door MKB/KMO gecreëerde banen wordt deze termijn verkort tot drie jaar.

Rechtsgrond: Artikel 65 van Verordening (EU) 2021/1060.